

Concepte metodice în predarea cinematicii rigidului liber și supus la legături

Gheorghe COMAN

Universitatea Tehnică a Moldovei, departamentul Mecanica Teoretică, gh.coman@mail.ru

Vasile RUSU

Universitatea Tehnică a Moldovei, departamentul Mecanica Teoretică, vasile.rusu.16@mail.ru

Abstract — În lucrarea prezentă se propune unele concepte metodice în predarea cinematicii rigidului liber și a rigidului supus la legături, care diferă de cele cunoscute din literatura de specialitate. Deosebirea esențială este în demonstrația teoremei despre compunerea vitezelor punctelor rigidului liber și obținerea vitezei unghiulare a rigidului. Se propune o clasificare a mișcărilor particulare în baza mișcării rigidului liber, care suplimentar este supus la anumite legături. Cele propuse permit ca predarea cinematicii rigidului să devină mai simplă, clară și strict matematic, confirmată de către studenți în decursul a mai multor ani de predare

Index Terms — Mișcări particulare, rigid liber, rigid supus la legături, viteza punctului, viteza unghiulară.

I. INTRODUCERE

Cinematica rigidului liber este un capitol foarte important al cinematicii. În el se rezolvă două probleme principale ale cinematicii rigidului: problema descrierii mișcării și problema determinării caracteristicilor cinematische.

Descrierea mișcării rigidului liber în majoritatea manualelor de mecanică teoretică este asemănătoare. Se stabilește numărul gradelor de libertate, se aleg parametrii de poziție, trei coordonate carteziane a unui punct arbitrar al rigidului (polul) și trei unghiuri, mai des, unghiurile lui Euler, care definesc orientarea rigidului. Acești șase parametri ca funcții de timp reprezintă ecuațiile mișcării rigidului liber.

Problema determinării caracteristicilor cinematische ale rigidului liber și, în special, determinarea vitezei unghiulare și a vitezelor punctelor rigidului în diferite manuale se face în mod diferit. În linii generale se evidențiază trei metode: metoda matricială [1],[2],[3], metoda bazată pe teorema lui Euler-d'Allembert și introducerea noțiunii de unghi infinitezimal vector [4],[5] și metoda bazată pe introducerea noțiunii de vector al vitezei unghiulare prin o manipulare cu versorii axelor de coordonate și derivatele lor după timp [6],[7],[8]. În opinia noastră, aceste metode în ansamblu, nu satisfac asemenea criterii ca simplitate, claritate, strictețe matematică în demonstrații.

În lucrarea prezentă se propune o metodă, diferită de cele indicate mai sus și care permite ca demonstrația teoremei despre compunerea vitezelor punctelor rigidului liber să devină mult mai simplă, clară și strict matematic.

II. DETERMINAREA VITEZELOR PUNCTELOR RIGIDULUI LIBER. VITEZA UNGHIULARĂ.

Să considerăm, că problema descrierii mișcării rigidului liber este rezolvată, deci sînt cunoscute ecuațiile mișcării

$$\begin{aligned} x_{10} = x_{10}(t), \quad y_{10} = y_{10}(t), \quad z_{10} = z_{10}(t), \\ \psi = \psi(t), \quad \vartheta = \vartheta(t), \quad \varphi = \varphi(t), \end{aligned} \quad (1)$$

unde x_{10}, y_{10}, z_{10} - coordonatele polului O în raport cu sistemul de coordonate fix $O_1x_1y_1z_1$, iar ψ, ϑ, φ - unghiurile lui Euler ce definesc orientarea sistemului $Oxyz$, solidar cu rigidul, în raport cu sistemul fix. Din geometria mișcării rigidului liber rezultă ecuația vectorială

$$\mathbf{R}_M(t) = \mathbf{R}_O(t) + \mathbf{R}_M(t) \quad (2)$$

unde $\mathbf{R}_M(t) = \mathbf{O}_1\mathbf{M}$, $\mathbf{R}_O(t) = \mathbf{O}_1\mathbf{O}$, $\mathbf{R}'_M(t) = \mathbf{O}\mathbf{M}$. Derivînd după timp expresia (2), obținem

$$\frac{d\mathbf{R}_M}{dt} = \frac{d\mathbf{R}_O}{dt} + \frac{d\mathbf{R}'_M}{dt},$$

sau

$$\mathbf{v}_M = \mathbf{v}_O + \mathbf{v}_{MO}, \quad (3)$$

unde \mathbf{v}_M și \mathbf{v}_{MO} - vitezele punctelor M și a polului O în raport cu sistemul de coordonate $O_1x_1y_1z_1$. \mathbf{v}_{MO} - viteza punctului M în raport cu polul. În virtutea ecuațiilor (1) găsim

$$\mathbf{v}_O = \frac{dx_{10}}{dt} \mathbf{i}_1 + \frac{dy_{10}}{dt} \mathbf{j}_1 + \frac{dz_{10}}{dt} \mathbf{k}_1 \quad (4)$$

și, deci, rămîne necunoscută viteza \mathbf{v}_{MO} . Aastă viteză o vom determina în mod deosebit.

Vectorul de poziție \mathbf{R}'_M este constant după mărime, dar își schimbă direcția și, deci, este funcție de unghiurile lui Euler, care deasemenea sînt funcții de timp. Deci \mathbf{R}'_M depinde de timp în mod compus. Atunci

$$\mathbf{v}_{MO} = \frac{d\mathbf{R}'_M}{dt} = \frac{d}{dt} \{ \mathbf{R}'_M [\psi(t), \vartheta(t), \varphi(t)] \}.$$

Calculînd, derivata funcției compuse, obținem

$$\mathbf{v}_{MO} = \frac{\partial \mathbf{R}'_M}{\partial \psi} \frac{d\psi}{dt} + \frac{\partial \mathbf{R}'_M}{\partial \vartheta} \frac{d\vartheta}{dt} + \frac{\partial \mathbf{R}'_M}{\partial \varphi} \frac{d\varphi}{dt}. \quad (5)$$

Problema se reduce la determinarea vectorilor $\frac{\partial \mathbf{R}'_M}{\partial \psi}$, $\frac{\partial \mathbf{R}'_M}{\partial \vartheta}$,

$\frac{\partial \mathbf{R}'_M}{\partial \varphi}$. Derivata $\frac{\partial \mathbf{R}'_M}{\partial \psi} = \lim_{\Delta\psi \rightarrow 0} \left(\frac{\Delta \mathbf{R}'_M}{\Delta\psi} \right) \vartheta, \varphi = \text{const.}$,

indică la faptul că mărimile ce variază corespund unei rotații în jurul axei Oz_2 paralele cu O_1z_1 la unghiul ψ . Să prezentăm

$$\mathbf{R}'_M = \mathbf{R}'_M [s(\psi)], \quad (6)$$

unde s - arc al cercului, descris de extremitatea vectorului \mathbf{R}'_M în rotația în jurul axei Oz_2 cu unghiul ψ . Din geometria mișcării rezultă relația $s = R(\psi + \alpha)$, unde R - raza

cercului, α – un unghi constant care definește poziția extremității vectorului \mathbf{R}'_M în momentul inițial. Atunci, evident

$$\frac{\partial \mathbf{R}'_M}{\partial \psi} = \frac{\partial \mathbf{R}'_M}{\partial s} \frac{ds}{d\psi} = \mathbf{R}\boldsymbol{\tau} \quad (7)$$

iar $\boldsymbol{\tau} = \frac{\partial \mathbf{R}'_M}{\partial s}$ – versorul tangentei la cerc în punctul M, orientat în sensul creșterii lui ψ . Versorii $\boldsymbol{\tau}$, versorul normalei principale la cerc în punctul M \mathbf{n} și versorul axei Oz_2 \mathbf{k}_2 satisfac relația vectorială

$$\boldsymbol{\tau} = (\mathbf{n} \times \mathbf{k}_2) . \quad (8)$$

Din tiunghiul vectorial \mathbf{OML} , unde L – centrul cercului pe axa Oz_2 , găsim

$$\mathbf{Rn} = OL\mathbf{k}_2 - \mathbf{R}'_M . \quad (9)$$

Substituind (8) și (9) în (7), găsim

$$\frac{\partial \mathbf{R}'_M}{\partial \psi} = \mathbf{k}_2 \times \mathbf{R}'_M \quad (10)$$

În baza formulei (10) se poate formula următoarea regulă: la rotația unui rigid în jurul unei axe ce trece prin un punct al rigidului, derivata parțială a vectorului de poziție a unui punct arbitrar al rigidului după unghiul respectiv de rotație, este egală cu produsul vectorial dintre versorul axei și vectorul de poziție al punctului. Aplicând această regulă la rotațiile în jurul axelor, liniei nodurilor cu versorul \mathbf{N} la unghiul ϑ , axei Oz cu versorul \mathbf{k} la unghiul φ , găsim

$$\frac{\partial \mathbf{R}'_M}{\partial \vartheta} = \mathbf{N} \times \mathbf{R}'_M, \quad \frac{\partial \mathbf{R}'_M}{\partial \varphi} = \mathbf{k} \times \mathbf{R}'_M . \quad (11)$$

Substituind (4), (10), (11) în (3), obținem

$$\mathbf{v}_M = \mathbf{v}_O + \boldsymbol{\omega} \times \mathbf{R}'_M \quad (12)$$

unde

$$\boldsymbol{\omega} = \frac{d\psi}{dt} \mathbf{k}_2 + \frac{d\vartheta}{dt} \mathbf{N} + \frac{d\varphi}{dt} \mathbf{k} \quad (13)$$

Expresia (12) exprimă matematic teorema despre compunerea vitezelor punctelor rigidului liber, iar expresia (13) determină viteza unghiulară a rigidului liber.

Formula (13), obținută prin procedura de mai sus, similitan ne poate servi ca demonstrație la o altă teoremă a cinematicii rigidului, și anume, teorema despre compunerea a mai multe mișcări a rigidului în jurul axelor ce se intersectează într-un punct al rigidului.

În baza formulelor (12) și (13) se determină accelerațiile punctelor rigidului liber și accelerația unghiulară.

III. CINEMATICA RIGIDULUI SUPUS PARȚIAL LA LEGĂTURI (MIȘCĂRILE PARTICULARE ALE RIGIDULUI)

În majoritate manualelor de mecanică teoretică pentru facultățile de inginerie, cinematica rigidului liber se studiază după ce s-a studiat mișcările particulare ale rigidului. Ca regulă se studiază mișcările mai des utilizate în tehnică: mișcarea de translație, mișcarea de rotație în jurul unei axe fixe, mișcarea elicoidală, mișcarea plan-paralelă și mișcarea sferică. Există și alte mișcări particulare care nu se studiază, deoarece nu au o utilizare în tehnică. Ar fi bine de făcut cunoștință și cu alte mișcări particulare, fiindcă nu-i exclus, ca în viitor cineva să găsească aplicații și la unele din aceste mișcări particulare. Un exemplu elocvent poate servi mișcarea precesională a

rigidului, care datorită activității de pionerat al academicianului I. Bostan și a colegilor săi și-a găsit o aplicație la reductoarele precesionale. Se cunoaște că mișcările particulare ale rigidului pot fi obținute sau prin solicitarea rigidului la un anumit sistem de forțe și anumite condiții inițiale ale mișcării, sau impunând rigidul la anumite legături, care impun anumite restricții parametrilor de poziție a rigidului. Metoda a doua este mai simplă de realizat și des se utilizează în tehnică.

În opinia noastră, ținând cont de simplitatea metodei propuse, este mai rațional de studiat mișcările particulare ale rigidului după studierea cinematicii rigidului liber. Vom obține mișcările particulare, supunând rigidul liber la anumite legături, adică la anumite restricții ai parametrilor de poziție și le vom numi mișcări ale rigidului supus parțial la legături. Să evidențiem unele din mișcările rigidului parțial supus la legături.

1. Mișcarea de translație rectilinie, restricții $y_{10} = \text{const}$
 $z_{10} = \text{const.}, \psi = \text{const.}, \vartheta = \text{const.}, \varphi = \text{const.}$, ecuația mișcării $x_{10} = x_{10}(t)$.
2. Mișcarea de rotație în jurul axei fixe Oz , restricții $x_{10} = \text{const.}, y_{10} = \text{const.}, z_{10} = \text{const.}, \psi = \text{const.}, \vartheta = \text{const.}$, ecuația mișcării $\varphi = \varphi(t)$.
3. Mișcarea de șurub, restricții $x_{10} = \text{const.}, y_{10} = \text{const.}, \psi = \text{const.}, \vartheta = \text{const.}, z_{10} = z_{10}(\varphi)$, ecuația mișcării $\varphi = \varphi(t)$.
4. Mișcarea de translație plană, restricții $z_{10} = \text{const.}, \psi = \text{const.}, \vartheta = \text{const.}, \varphi = \text{const.}$, ecuația mișcării $x_{10} = x_{10}(t), y_{10} = y_{10}(t)$.
5. Mișcarea elicoidală, restricții $x_{10} = \text{const.}, y_{10} = \text{const.}, \psi = \text{const.}, \vartheta = \text{const.}$, ecuațiile mișcării $z_{10} = z_{10}(t), \varphi = \varphi(t)$.
6. Mișcarea precesională, restricții $x_{10} = \text{const.}, y_{10} = \text{const.}, z_{10} = \text{const.}, \vartheta = \text{const.}$, ecuațiile mișcării $\psi = \psi(t), \varphi = \varphi(t)$.
7. Mișcarea de translație în spațiu, restricții $\psi = \text{const.}, \vartheta = \text{const.}, \varphi = \text{const.}$, ecuațiile mișcării $x_{10} = x_{10}(t), y_{10} = y_{10}(t), z_{10} = z_{10}(t)$.
8. Mișcarea plan-paralelă, restricții $z_{10} = \text{const.}, \psi = \text{const.}, \vartheta = \text{const.}$, ecuațiile mișcării $x_{10} = x_{10}(t), y_{10} = y_{10}(t), \varphi = \varphi(t)$.
9. Mișcarea sferică, restricții $x_{10} = \text{const.}, y_{10} = \text{const.}, z_{10} = \text{const.}$, ecuațiile mișcării $\psi = \psi(t), \vartheta = \vartheta(t), \varphi = \varphi(t)$.
10. Mișcarea rectilinie – precesională, restricții $x_{10} = \text{const.}, y_{10} = \text{const.}, \vartheta = \text{const.}$, ecuațiile mișcării $z_{10} = z_{10}(t), \psi = \psi(t), \varphi = \varphi(t)$.
11. Mișcarea de translație în spațiu – rotație, restricții $\psi = \text{const.}, \vartheta = \text{const.}$, ecuațiile mișcării $x_{10} = x_{10}(t), y_{10} = y_{10}(t), z_{10} = z_{10}(t), \varphi = \varphi(t)$.
12. Mișcarea plană – precesională, restricții $z_{10} = \text{const.}, \vartheta = \text{const.}$, ecuațiile mișcării $x_{10} = x_{10}(t), y_{10} = y_{10}(t), \psi = \psi(t), \varphi = \varphi(t)$.
13. Mișcarea rectilinie – sferică, restricții $x_{10} = \text{const.}, y_{10} = \text{const.}$, ecuațiile mișcării $z_{10} = z_{10}(t), \psi = \psi(t), \vartheta = \vartheta(t), \varphi = \varphi(t)$.
14. Mișcarea de translație în spațiu – precesională, restricții $\vartheta = \text{const.}$, ecuațiile mișcării $x_{10} = x_{10}(t), y_{10} = y_{10}(t), z_{10} = z_{10}(t), \psi = \psi(t), \varphi = \varphi(t)$.

15. Mișcarea plan – sferică , restricții $z_{10} = \text{const.}$, ecuațiile mișcării $x_{10} = x_{10}(t)$, $y_{10} = y_{10}(t)$, $\psi = \psi(t)$, $\vartheta = \vartheta(t)$, $\varphi = \varphi(t)$.

Caracteristicile cinematice ale acestor mișcări se obțin din caracteristicile cinematice respective ale rigidului liber , ținând cont de restricțiile și ecuațiile mișcărilor respective ale rigidului supus parțial la legături .

IV. CONCLUZII

În opinia noastră , conceptele de predare propuse, permit ca predarea cinematicii rigidului liber să devină mai simplă, mai clară și în același timp strictă din punct de vedere matematic . Deasemenea , și mișcarea rigidului supus parțial la legături (mișcările particulare) devin simple evidențiate, clasificate și studiate în mod concis cu o economie considerabilă de timp .

REFERINȚE

[1] Г. Голдстейн , Класическая механика, Наука ,Мос

ква, 1975.

[2] Р. Халфман, Динамика, Наука, Москва 1972.

[3] А. Маркеев, Теоретическая механика, Наука, Москва, 1975.

[4] Л.Лойцянский, А.Лурье, Курс теоретической механи

ки, т.1, Наука, Москва ,1982.

[5] Л. Ландау, Е. Лифшиц, Механика, Наука, Москва, 1965.

[6] N. Butenin, I. Lunț, D. Merkin , Curs de mecanică teoretică ,v.I, Editura " Lumina", Chișinău,1993.

[7] V. Caraganciu, M. Colpagiu, M. Țopa, Mecanica teoretică, v.I, Știința, Chișinău, 1994.

[8] R. Voinea ,D. Voiculescu ,F.Simion, Introducere în ме

canica solidului cu aplicații în inginerie, Editura Academiei Republicii Socialiste Romania,1989.